

og tredje Behandling maaffee paany kunde have den Vre at forhandle med ham. Det er ganske vist klart, at der kan findes flere Tilfælde, hvor saavel Mænd som Kvinder kunne staae i Spidsen for en Huusstand uden dog at kunne indbefattes under de her brugte Udtryk, skjøndt man vistnok maatte sige, at det var Lovforslagets Tanke, at de skulde regnes med. De ærede Forslagsstillere have søgt at faae denne Ulempe hævet ved at tilføie „eller andre Personer“ med Huusstand, men der kunde dog maaffee indvendes, at det ikke klart kan sees, om Ordene „med Huusstand“ gaae paa Enker eller ikke. Ialtfald er dette et Spørgsmaal, som Udvalget, saaledes som jeg har antydet, vil tage under Overveielse mellem anden og tredje Behandling. — De næste Par Forslag af de samme ærede Medlemmer ere kun at betrage som Redactionsforslag, som vi ganske skulle henstille til det ærede Thing. — Forslaget under Nr. 4 af den høitagtede Minister har, det tilstaaer jeg, overrasket os Noget. Det angaaer de Ord i Anordningen „tidligst 48 Timer“, hvilket vi foreslaae ændret til „senest 48 Timer. Disse Udtryk have saa ofte været omtalte her, at jeg blot skal minde om, at fra første Dieblit af, at der her stillede Forslag, om at give Anordningen Lovsform, er der blevet gjort opmærksom paa de praktiske Vanskeligheder, der ere forbundne med at sætte „tidligst 48 Timer“ istedetfor „senest 48 Timer“. I det Forslag, som først blev stillet her i Thinget og senere blev vedtaget saavel i dette som i det andet Thing, og som efterhaanden er tiltraadt af 3 forskjellige Ministre og har været meget nær ved at faae Hs. Maj. Kongens Underkrift, har der bestandigt staaet „idetmindste 24 Timer“ der jo vil sige det samme som „senest 24 Timer“. Sa, vi have haft Exempler paa, at selv høitstillede Mænd i Folketirken have erklæret, at de bestandig have læst disse Ord „tidligst 48 Timer“, som om der stod „senest 48 Timer“. Jeg skal derfor nærmere afvente, hvad den høitærede Minister vil anføre til Forsvar for nu at holde fast ved dette Udtryk „tidligst 48 Timer“, ja endog saa som det forekommer mig at stærpe det ved at tilføie en anden Grændse, nemlig

„senest 24 Timer“, idet han nemlig foreslaaer Ordene „senest 48 Timer“ ombyttede med „mellem 48 og 24 Timer“. — Det 5te Forslag angaaer i Grunden blot Sproget, og vi maae ganske henstille til Thinget, hvorledes det i denne Henseende vil stille sig. Det 6te Forslag af 3 ærede Medlemmer gaaer ud paa, at der i den af Udvalget foreslaaede nye Paragraph i Slutningen skal udgaae de Ord „saalænge Menigheden ikke har anstafte sig en egen Kirkegaard“. Dette er en Sætning, som er Optagen af os efter selve Lovudkastet, men vil den høitærede Minister gaae ind paa, at disse Ord slydes ud, kan Udvalget ikke have Noget derimod at indvende, men skal med Glæde stemme derfor.

Formanden: Forinden Forhandlingen gaaer videre, skal jeg underrette de ærede Medlemmer om Udsaldet af Optællingen af de ved Mødets Begyndelse afgivne Stemmesedler. Der var som alt meddeelt afgivet ialt 64 Stemmesedler, men deraf vare to blanke, saaledes at der altsaa var 62 gyldige Stemmesedler, og det afgjørende Fleertal er følgende 32 Stemmer. Valgte ere samtlige 5 Medlemmer, nemlig: Spønneck med 57, Steenstrup med 54, N. Larsen med 51, A. C. Hansen med 47 og Scavenius med 45 Stemmer. (Frederiksen 11 og Rimestad 10 Stemmer.)

Vi gaae derpaa tilbage til Forhandlingen af den foreliggende Sag. Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Jacob Jensen: Naar jeg har afgivet min Stemme imod det foreliggende Lovforslag og ogsaa fremtidig agter at gjøre det, saa hidrører dette allermindst fra den Betragtning, som af nogle af Folketirkens Embedsmænd er søgt gjort gjældende, nemlig at Rigsdagen ikke skulde være berettiget til at lovgive om kirkelige Forhold, thi jeg erkjender ingen anden lovgivende Magt i Staten end Hs. Majestæt Kongen og Rigsdagen i Forening. Jeg nægter heller ikke dette Lovforslag min Stemme for derved eller overhovedet ved nogetsomhelst Middel at forhindre et eneste Individ i Folketirken fra at opnaae en fylbigere Tilfredsstillelse af